

området udsendes i bred høring inden udstedelsen.

Gennemførelsen af ændringsforslaget vil indebære, at det offentlige adoptionssystem består af to »søjler« med justitsministeren som den øverste ansvarlige.

Den ene søjle vil varetage sagsbehandlingssiden m.v. (Adoptionsnævnet, Civilretsdirektoratet, samrådene, statsamterne m.v.).

Den anden søjle vil varetage den bredere politik-, debat- og initiativskabende funktion (Adoptionsrådet).

Udvalget har nøje overvejet, hvordan man kan sikre kommende adoptivforældre aktindsigt hos de formidlende organisationer vedrørende deres egen sag. Udvalget har noteret sig justitsministerens tilsagn om nøje at ville følge spørgsmålet om åbenhed i de formidlende organisationer og sørge for, at der efter drøftelse med de formidlende organisationer og Adoption og Samfund udarbejdes en redegørelse om, hvorvidt der er behov for en regulering af spørgsmålet om aktindsigt, og om, hvorledes en sådan regulering i givet fald bør ske.

Justitsministeriet har endvidere givet tilsagn om at orientere Retsudvalget, når denne redegørelse foreligger.

Udvalget har forståelse for justitsministerens tvivl med hensyn til, om forvaltningslovens regler om partsaktindsigt, der efter deres indhold og struktur m.v. er afpasset efter den offentlige forvaltning, er egnede til anvendelse på de private formidlende organisationer. Under alle omstændigheder bør en sådan ordning - der må antages at kunne have vidtrækkende konsekvenser for de formidlende organisationer bl.a. i relation til behovet for fortrolighed i forhold til udenlandske samarbejdspartnere - ikke gennemføres uden inddragelse af organisationerne.

Med hensyn til spørgsmålet om alders- og helbredsforhold bemærker udvalget, at lovforslaget på dette punkt bygger på meget grundige overvejelser i Adoptionsudvalget. Lovforslaget er på begge områder udtryk for en lempelse i forhold til gældende ret og er blevet modtaget med tilfredshed af bl.a. De Samvirkende Invalideorganisationer.

Udvalget har fæstet sig ved justitsministerens redegørelse om, at en gennemførelse af lovforslaget vil indebære, at retstilstanden bliver mere fleksibel.

Aldersreglerne vil f.eks. kunne fraviges, for så vidt angår større børn og andre børn, der kan være vanskelige at anbringe. Det er i så fald en forudsætning, at ansøgerne - bl.a. gennem erfaringer med egne børn - har de særlige kvalifikationer, der vil kunne medvirke til at sikre et gunstigt forløb af adoptivforholdet med et sådant barn.

Endvidere bør aldersreglerne kunne fraviges i tilfælde, hvor den ene ansøger er ældre end 40 år, hvis den anden er noget yngre. Er den ene ægtefælle over 45-46 år, bør godkendelse dog efter forslaget normalt ikke kunne ske, selv om den anden ægtefælle er tilsvarende yngre.

Endelig er der lagt op til, at aldersreglerne fortsat skal kunne fraviges i tilfælde, hvor adoptanter, der i en sen alder har adopteret et barn, derefter ønsker at adoptere endnu et barn.

Vedrørende helbredsforhold har ministeren anført, at der i lovforslaget er lagt op til en liberalisering af praksis på området, navnlig for så vidt angår betydningen af handicaps.

Det anføres således under pkt. 8.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at der bør ske en lempelse af praksis, således at personer med handicap i højere grad end i dag efter en individuel vurdering vil kunne godkendes som adoptanter. Endvidere anføres bl.a., at der herved bør anlægges en bredere synsvinkel end den medicinske, således at også anden sagkyndig bistand, herunder fra Det Centrale Handicapråd, inddrages.

Med hensyn til sygdomme bør det løbende overvejes, om der - i lyset af nyere udvikling på det medicinske område m.v. - er grundlag for at tage praksis på området op til revision. I det omfang, det er relevant og hensigtsmæssigt, bør der inddrages eksternt sagkundskab, f.eks. i form af drøftelser med Retslægerrådet eller Sundhedsstyrelsen.

Endelig bør retningslinjerne for, hvilke sygdomme og handicaps der i almindelighed bør føre til afslag på godkendelse som adoptant, være så gennemskuelige og forudsigelige som muligt, og de bør være offentligt tilgængelige.

Lovforslaget indebærer således en væsentlig liberalisering i forhold til gældende praksis. Det kan bl.a. fremhæves, at der sker en lempelse af praksis i tilfælde, hvor den ene ægtefælle er 45-46 år, mens den anden ægtefælle er noget yngre, eller hvor der er tale om større eller vanskeligt anbringelige børn, at der sker væsentlige lempelser i handicappedes adgang til at adoptere, og at